

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 845

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 august 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.092. — Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de împrumut (Prima finanțare programatică pentru politici de dezvoltare pentru creștere verde și incluzivă) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 19 iulie 2022, și a Acordului privind asistența financiară nerambursabilă (Prima finanțare programatică pentru politici de dezvoltare pentru creștere verde și incluzivă) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, acționând în calitate de administrator al Fondului BIRD pentru Soluții Inovatoare privind Bunurile Publice Globale, semnat la București la 19 iulie 2022	2	29. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern.....	7–9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 268 din 17 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 ¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 3 alin. (3) și (6) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală	3–6	116. — Ordonanță de urgență pentru reglementarea unor măsuri temporare privind ocuparea funcțiilor publice prin transfer la cerere, precum și pentru completarea art. 364 ¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ	10–11
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
28. — Ordonanță privind stabilirea unor măsuri pentru derularea Programului național de dezvoltare locală etapa I	6	117. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999	12–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
		2. — Instrucțiune pentru modificarea Instrucțiunii Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind întocmirea și depunerea raportării contabile semestriale de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară — Sectorul Instrumentelor și Investițiilor Financiare	14
		24. — Normă pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/înregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară	15

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de împrumut (Prima finanțare programatică pentru politici de dezvoltare pentru creștere verde și incluzivă) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 19 iulie 2022, și a Acordului privind asistența financiară nerambursabilă (Prima finanțare programatică pentru politici de dezvoltare pentru creștere verde și incluzivă) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, acționând în calitate de administrator al Fondului BIRD pentru Soluții Inovatoare privind Bunurile Publice Globale, semnat la București la 19 iulie 2022

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea privind tratatele nr. 590/2003, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 197 din 10 august 2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supun spre ratificare Parlamentului Acordul de împrumut (Prima finanțare programatică pentru politici de dezvoltare pentru creștere verde și incluzivă) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 19 iulie 2022, și Acordul privind asistența financiară nerambursabilă (Prima finanțare programatică pentru politici de dezvoltare pentru creștere verde și incluzivă) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, acționând în calitate de administrator al Fondului BIRD pentru Soluții Inovatoare privind Bunurile Publice Globale, semnat la București la 19 iulie 2022, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 268

din 17 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 3 alin. (3) și (6) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Gabriel Sandu în Dosarul nr. 2.607/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.131D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, asistat de avocatul Mircea Victor Daniel Chitic, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Arată, astfel, că dispozițiile art. 31¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și cele ale art. 344 alin. (1) din Codul de procedură penală — raportate la dispozițiile art. 40 din Codul de procedură penală, ale art. 29 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 304/2004 — încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care permit ca desemnarea judecătorului de cameră preliminară să nu fie făcută prin tragere la sorți din cadrul unui complet de judecată specializat, anterior desemnat în mod aleatoriu, având în vedere condițiile cerute de lege pentru judecarea infracțiunilor de corupție. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 417 din 3 iulie 2019. Susține că din considerentele deciziei menționate rezultă, în mod logic, că în cauzele de corupție care sunt de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție se impune tragerea la sorți a unui complet specializat, urmată de tragerea la sorți, din cadrul respectivului complet, a unui judecător de cameră preliminară — la rândul lui specializat.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ din Legea nr. 304/2004, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile stabilite de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În acest sens, arată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cursul judecății pe fond a cauzei, astfel că textul de lege criticat, care vizează procedura de cameră preliminară, nu are legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 4 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.607/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**. Excepția a fost ridicată de Gabriel Sandu într-o cauză având ca obiect trimiterea în judecată a inculpaților pentru săvârșirea unor infracțiuni prevăzute și pedepsite de dispozițiile Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 31¹ din Legea nr. 304/2004 încalcă principiile fundamentale privind legalitatea, egalitatea în fața legii, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, înfăptuirea justiției și dreptul la un recurs efectiv. Consideră că judecătorul de cameră preliminară care a analizat probatoriul și a dispus excluderea unor probe obținute în mod nelegal în cursul urmăririi penale nu mai poate face parte din completul de judecată care urmează să judece în fond respectiva cauză, atâta vreme cât acesta a intrat în contact direct cu probele a căror excludere a dispus-o și, în consecință, judecata acestuia este influențată de elementele de fapt de care a luat cunoștință cu prilejul verificării legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Susține că doar în acest mod garanțiile impuse prin Decizia Curții Constituționale nr. 22 din 18 ianuarie 2018 pot deveni efective și concrete. Astfel, prin decizia menționată, paragraful 23, Curtea a reținut că, deși excluderea juridică a probelor obținute în mod nelegal din procesul penal apare ca fiind o garanție suficientă a drepturilor fundamentale anterior menționate, această garanție este una pur teoretică, în lipsa îndepărtării efective a mijloacelor de probă obținute în mod nelegal din dosarul cauzei. Or, dacă menținerea acestora în dosar, pe parcursul soluționării eventualelor căi ordinare și extraordinare de atac ce pot fi invocate, nu poate produce decât același efect cognitiv contradictoriu, de natură a afecta procesul formării convingerii dincolo de orice îndoială rezonabilă a completului de judecată investit cu soluționarea cauzei, referitoare la vinovăția sau nevinovăția inculpatului, cu atât mai mult menținerea în completul de judecată a judecătorului care a luat cunoștință de probatoriile excluse poate fi de natură

a influența hotărârea instanței care urmează să judece respectiva speță. De asemenea, citează paragraful 28 din Decizia Curții Constituționale nr. 22 din 18 ianuarie 2018. Față de toate aceste aspecte, autorul excepției consideră că menținerea în completul de judecată a judecătorului care a intrat în contact direct și nemijlocit cu probele a căror nulitate a constatat-o constituie premisa unei încălcări a principiilor din Constituție și din Convenție invocate. Cu privire la calitatea legii, arată că aceasta presupune ca în procesul de elaborare a actelor normative să fie îndeplinite două condiții, și anume accesibilitatea și previzibilitatea. Cele două noțiuni sunt utilizate atât în cadrul controlului exercitat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și în cadrul controlului efectuat de Curtea Constituțională, aceasta din urmă făcând trimitere, în repetate cazuri, la jurisprudența Curții de la Strasbourg. Astfel, arată că norma criticată este insuficient de accesibilă, precisă și previzibilă, în sensul avut în vedere de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în numeroase cauze referitoare la statul român, printre care se numără și Hotărârea din 7 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Arsenovici împotriva României*, prin care Curtea de la Strasbourg a statuat că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în ceea ce privește aplicarea lor.

7. De asemenea, autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile art. 3 alin. (3) și (6) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind legalitatea, egalitatea în fața legii, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, înfăptuirea justiției și dreptul la un recurs efectiv, în măsura în care permit menținerea în completul de judecată pe fond a judecătorului de cameră preliminară care a luat cunoștință de probatoriile excluse pentru motive de nelegalitate. În acest sens, arată că, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, paragraful 19, Curtea Constituțională a reținut că — în ceea ce privește posibilitatea judecătorului de cameră preliminară competent să se pronunțe asupra legalității trimiterii în judecată de a exercita, potrivit art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, și funcția de judecată în cauză — o astfel de competență nu este de natură a afecta dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece, dimpotrivă, este în interesul înfăptuirii actului de justiție ca același judecător care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, să se pronunțe și pe fondul cauzei. Autorul excepției consideră însă că Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014 a fost nuanțată, dacă nu chiar modificată parțial de Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018. Apreciază, totuși, că poate fi folosit raționamentul expus în aceeași Decizie nr. 663 din 11 noiembrie 2014, prin care Curtea a constatat caracterul constituțional al dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) teza finală din Codul de procedură penală, potrivit cărora în cazul procedurii referitoare la soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, admitând plângerea, judecătorul de cameră preliminară trimite dosarul spre repartizare aleatorie. Această soluție ar fi de natură să evite posibilitatea ca un judecător care a luat contact în mod direct cu probe excluse din dosar pentru motive de nelegalitate să judece în fond aceeași cauză, situație în care este imposibil ca opinia sa finală, la sfârșitul cercetării judecătorești, să nu fi fost influențată, chiar și numai în parte, de probele declarate nule cu care a luat contact în faza camerei preliminare. Susține că numai în acest mod poate fi consacrat și întărit principiul separării funcțiilor judiciare, cu atât mai mult cu cât, cel puțin la nivel formal, „funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată” și

„funcția de judecată” sunt distinct prevăzute de dispozițiile art. 3 alin. (1) din Codul de procedură penală, chiar dacă această soluție este mai apropiată de forma inițială a codului, care instituia *de plano* o incompatibilitate a exercitării de către aceeași persoană a funcției de judecător de cameră preliminară și de judecător de fond în aceeași cauză. Astfel, fără a intra sub „tirania aparenței” — așa cum a definit doctrina prezumția lipsei de imparțialitate a judecătorului de cameră preliminară în activitatea sa de judecare a fondului —, consideră că cel puțin în situația particulară în care judecătorul de cameră preliminară a intrat în contact cu probe de a căror existență judecătorul de fond nu trebuie să știe pentru a judeca imparțial cauza, judecătorul de cameră preliminară nu poate fi una și aceeași persoană cu judecătorul de fond, ceea ce ar da efectivitate principiului separației funcțiilor judiciare.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 311 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, dispoziții introduse prin prevederile art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2014 pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2014. Din considerentele încheierii de sesizare și din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește dispozițiile art. 311 din Legea nr. 304/2004, precum și ale art. 3 alin. (3) și (6) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală. Prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură penală au fost modificate prin dispozițiile art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Dispozițiile art. 3 alin. (6) din Codul de procedură penală au fost modificate prin prevederile art. 102 pct. 2 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august

2013, iar prevederile art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală au fost introduse prin dispozițiile art. 102 pct. 223 din Legea nr. 255/2013. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 31¹ din Legea nr. 304/2004: „*Procedura de judecată în cameră preliminară se desfășoară de un judecător din completul prevăzut la art. 31 alin. (1) lit. a).*”;

— Art. 3 alin. (3) și (6) din Codul de procedură penală: „(3) *În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin când se dispune începerea judecării potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c).* [...]”

(6) *Asupra legalității actului de trimitere în judecată și probelor pe care se bazează acesta, precum și asupra legalității soluțiilor de netrimite în judecată se pronunță judecătorul de cameră preliminară, în condițiile legii.*”;

— Art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală: „(7) *Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate primi susținerile autorului acesteia, făcute în ședința publică, prin care a extins obiectul excepției, formulând noi critici cu privire la dispozițiile art. 31¹ din Legea nr. 304/2004, precum și ale art. 3 alin. (3) și (6) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală și, respectiv, aducând critici de neconstituționalitate și cu privire la dispozițiile art. 344 alin. (1) din Codul de procedură penală — raportate la prevederile art. 40 din Codul de procedură penală, ale art. 29 din Legea nr. 78/2000 (pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000) și ale art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 304/2004, întrucât acestea au fost formulate ulterior sesizării Curții în prezenta cauză. Astfel, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...]*”, alin. (4) din același text de lege stabilind că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți [...]*”. Așadar, instanța de contencios constituțional nu poate hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața sa, întrucât s-ar încălca prevederile art. 29 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992. O extindere a obiectului excepției de către instanța de contencios constituțional ar echivala cu sesizarea din oficiu a Curții Constituționale, ceea ce depășește cadrul stabilit de Legea nr. 47/1992.

15. Totodată, Curtea constată că, în Dosarul nr. 2.607/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, autorul excepției a ridicat, anterior, și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură

penală, excepție respinsă, ca inadmisibilă, prin Decizia Curții Constituționale nr. 606 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 7 ianuarie 2021.

16. Pentru a pronunța această soluție, în cuprinsul deciziei mai sus menționate, paragrafele 14—17, Curtea Constituțională a reținut că, prin Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală și a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „excluderea probei”, din cuprinsul lor, se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei. Curtea a observat că, după pronunțarea acestei decizii, legiuitorul nu a intervenit, în temeiul prevederilor art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, pentru a pune de acord prevederile declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Așa fiind, Curtea a constatat că autorul excepției, prin modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate, încearcă în fapt compensarea lipsei de diligență a legiuitorului, prin pronunțarea unei noi decizii de admitere.

17. În aceste condiții, referitor la neintervenția legiuitorului în sensul punerii de acord a prevederilor declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, având aceleași efecte pentru toate autoritățile publice și toate subiectele individuale de drept. Decizia prin care Curtea Constituțională, în exercitarea controlului concret, *a posteriori*, admite sesizarea de neconstituționalitate este obligatorie și produce efecte *erga omnes*, determinând obligația legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) din Constituție, de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale. Termenul în care trebuie îndeplinită obligația constituțională este de 45 de zile, consecința nerespectării sale fiind încetarea efectelor juridice ale dispozițiilor din legile sau ordonanțele constatate ca fiind neconstituționale în vigoare la data efectuării controlului și suspendate de drept pe durata termenului constituțional. Or, dată fiind natura omisiunii legislative relevată în cauză, Curtea a apreciat că nu are competența de a complini acest viciu normativ, întrucât și-ar depăși atribuțiile legale, acționând în sfera exclusivă de competență a legiuitorului primar sau delegat. În consecință, ținând seama de dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, și de cele ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*în România, respectarea [...] legilor este obligatorie*”, Curtea a subliniat că legiuitorul are obligația de a reglementa, în sensul punerii de acord a prevederilor declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției, pasivitatea acestuia fiind de natură să determine apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (a se vedea Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragrafele 51, 56 și 57, și Decizia nr. 163 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2020).

18. Curtea constată că, *mutatis mutandis*, considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ din Legea nr. 304/2004, precum și ale art. 3 alin. (3) și (6) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 3 alin. (3) și (6) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Sandu în Dosarul nr. 2.607/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind stabilirea unor măsuri pentru derularea Programului național de dezvoltare locală etapa I

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.3 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Pentru finalizarea obiectivelor de investiții incluse în Programul național de dezvoltare locală etapa I pentru care nu este efectuată recepția la terminarea lucrărilor cu cel mult 3 luni anterior expirării duratei contractului de finanțare, contractele de finanțare multianuale încheiate între Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și beneficiarii Programului național de dezvoltare locală se pot prelungi, la solicitarea beneficiarilor, cu o perioadă de până la 2 ani.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică obiectivelor de investiții pentru care nu au fost solicitate transferuri de la bugetul de stat până la data solicitării prevăzute la alin. (1).

Art. 2. — În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor art. 1, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației va modifica în mod corespunzător ordinele ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației prin care sunt aprobate listele obiectivelor propuse spre finanțare prin Programul național de dezvoltare locală etapa I și contractele de finanțare aferente acestora aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,

secretar de stat
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.6 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 5 decembrie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) *cadrul organizatoric și funcțional al activității de audit public intern* — organizarea și asigurarea funcționării auditului public intern prin înființarea unui compartiment de audit public intern constituit din minimum 2 posturi de auditori interni, cu normă întreagă și cu asigurarea resurselor financiare necesare ocupării posturilor prevăzute și funcționării compartimentului, sau asigurarea funcției de audit public intern de către organul ierarhic superior ori prin aderarea la sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern;”.

2. La articolul 2, literele e) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) *certificat de atestare* — document emis de Ministerul Finanțelor, prin Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern (UCAAPI), care certifică îndeplinirea condițiilor necesare și oferă dreptul ca o structură asociativă a autorităților publice locale să asigure funcția de audit public intern în sistem de cooperare;

„s) *instituție publică mică* — instituția care efectuează anual cheltuieli de cel mult 500.000 de lei pe o perioadă de 3 ani consecutivi;”.

3. La articolul 2, după litera Ț) se introduc două noi litere, lit. Ț¹) și Ț²), cu următorul cuprins:

„Ț¹) *recomandările neacceptate* — recomandările cuprinse în proiectul raportului de audit public intern și neacceptate de structura auditată;

Ț²) *recomandările neînsușite* — recomandările cuprinse în raportul de audit public intern cu care conducătorul entității publice nu este de acord;”.

4. La articolul 5 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) experți din alte domenii de activitate, respectiv contabilitate publică și juridic — 2 persoane;”.

5. La articolul 5 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) un reprezentant al Curții de Conturi a României.”

6. La articolul 8, literele i) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„i) verifică respectarea de către compartimentele de audit public intern, inclusiv de către cele organizate la nivelul structurilor asociative, a normelor, instrucțiunilor, precum și a Codului privind conduita etică a auditorului intern, prin evaluarea activității acestora și în situația în care se constată nerespectarea reglementărilor propun măsurile corective necesare îmbunătățirii activităților. Pentru faptele care constituie

abateri disciplinare informează conducerea entității pentru aplicarea sancțiunilor în conformitate cu regulamentul intern de organizare;

m) coordonează sistemul de recrutare în domeniul auditului public intern, sistemul de atestare a structurilor asociative ale autorităților publice locale, precum și sistemul de formare profesională a auditorilor interni din entitățile publice;”.

7. La articolul 9, alineatele (1) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Instituțiile publice centrale care efectuează în cursul unui exercițiu bugetar cheltuieli mai mari de 2.000.000.000 de lei trebuie să constituie un comitet de audit intern pentru a acționa în vederea creșterii eficienței activității de audit public intern.

(12) Instituțiile publice care efectuează în cursul unui exercițiu bugetar cheltuieli mai mici de 2.000.000.000 de lei pot constitui comitete de audit intern în scopul creșterii eficienței activității de audit intern.”

8. La articolul 10, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) analizează recomandările neînsușite de conducătorul entității publice sau de conducătorul entității aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acesteia, cauzele care au condus la această situație și emite un punct de vedere cu privire la consecințele neimplementării, pe care îl înaintează conducătorului entității publice, concomitent cu informarea UCAAPI;”.

9. La articolul 11, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) la entitățile publice centrale ai căror conducători sunt ordonatori principali de credite și efectuează în cursul exercițiului bugetar anterior cheltuieli mai mici de 5.000.000 de lei și nu au constituit un compartiment de audit public intern, activitatea de audit este realizată de către Ministerul Finanțelor, prin UCAAPI, pe bază de protocol de colaborare. Plafonul stabilit se actualizează anual cu indicii prețurilor de consum prin ordin al ministrului finanțelor și se afișează pe site-ul Ministerului Finanțelor;”.

10. La articolul 12, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Compartimentul de audit public intern se constituie distinct în subordinea directă a conducătorului entității sau a organului de conducere colectivă/colegială, după caz.

(4) Compartimentul de audit public intern este dimensionat, ca număr de auditori interni, pe baza volumului de activitate, mărimii și complexității entității și a entităților aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea entității publice, ținând cont de atribuțiile și competențele prevăzute în actele de

înființare, organizare și funcționare ale acesteia și având în vedere riscurile asociate activităților desfășurate de entitatea publică.”

11. La articolul 12, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte de emiterea deciziei privind modificarea compartimentului de audit public intern, reducerea numărului de posturi de auditori interni sau desființarea compartimentului, conducătorul entității informează UCAAPI și Curtea de Conturi a României.”

12. La articolul 14, după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) auditul tehnologiilor informaționale, care examinează și evaluează riscurile, politicile, procedurile, operațiunile, aplicațiile, managementul datelor și infrastructura entității publice în domeniul tehnologiei informației.”

13. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Auditul public intern se exercită asupra tuturor activităților desfășurate într-o entitate publică, cel puțin o dată la 4 ani, inclusiv asupra activităților entităților aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acesteia, după caz, iar prioritizarea misiunilor de audit intern se face pe baza analizei de risc și a solicitărilor Curții de Conturi a României.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), la elaborarea planului multianual, conducătorul entității sau organul de conducere colectivă/colegială poate aproba depășirea termenului de 4 ani, cu cel mult un an, la propunerea fundamentată a conducătorului compartimentului de audit public intern.”

14. La articolul 16, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Proiectul planului multianual, respectiv proiectul planului anual de audit public intern se elaborează de către compartimentul de audit public intern, pe baza evaluării riscului asociat diferitelor structuri, activități, programe/proiecte sau operațiuni, precum și prin preluarea sugestiilor conducătorului entității publice, prin consultare cu entitățile publice ierarhic superioare, ținând seama de solicitările și recomandările Curții de Conturi a României și ale organismelor Comisiei Europene.

.....
 (5) Cu aprobarea conducătorului entității publice, auditorii interni din cadrul compartimentului de audit public intern desfășoară misiuni de audit ad-hoc, necuprinse în planul anual de audit, în condițiile prevăzute la art. 17 și în conformitate cu o procedură proprie elaborată în baza normelor generale privind exercitarea activității de audit public intern, pe care și-o dezvoltă prin normele metodologice specifice entității publice, avizată de UCAAPI sau de organul ierarhic superior, după caz.”

15. La articolul 16, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) La elaborarea planului multianual de audit public intern, precum și pe parcursul implementării acestuia, misiunile solicitate de Curtea de Conturi a României au prioritate.”

16. La articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Obiectivele misiunii de audit public intern sunt definite cu claritate, pentru fiecare misiune în parte, în funcție de rezultatul evaluării riscului și al controlului intern și abordează procesele de management al riscului, de control și de guvernanță asociate domeniului auditabil.”

17. La articolul 19, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Aspectele acceptate, precum și cele rămase în divergență în urma reuniunii de conciliere se descriu și se justifică în raportul de audit public intern, într-o secțiune distinctă.”

18. La articolul 19, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Conducătorul compartimentului de audit public intern, după asumarea prin semnătură a raportului de audit public intern și a rezultatelor reuniunii de conciliere, îl transmite pentru analiză și avizare:

- a) conducătorului entității publice care a aprobat misiunea;
- b) numai conducătorului entității publice locale care își asigură activitatea de audit prin cooperare, pentru misiunile de audit public intern proprii, și nu informează alte persoane fizice sau juridice, cu excepția celor prevăzute de lege, despre date, fapte sau situații constatate cu ocazia desfășurării misiunilor;
- c) conducătorului instituției publice mici.”

19. La articolul 19, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (4¹)—(4³), cu următorul cuprins:

„(4¹) În termen de 45 de zile lucrătoare de la data primirii raportului de audit public intern, persoanele prevăzute la alin. (4) avizează raportul de audit public intern.

(4²) Neînsușirea parțială sau în totalitate a recomandărilor de către persoanele de la alin. (4) se motivează în scris, iar motivarea se comunică compartimentului de audit public intern.

(4³) Conducătorul compartimentului de audit public intern informează comitetul de audit intern, organul ierarhic superior sau UCAAPI, după caz, cu privire la recomandările neînsușite de conducătorul entității.”

20. La articolul 19, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Recomandările asupra cărora s-a dispus în condițiile alin. (4¹) sau, după caz, au fost neînsușite potrivit alin. (4²) se comunică structurii auditate.”

21. La articolul 20, alineatele (4)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Structurile asociative, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. v), asigură funcția de audit public intern în sistem de cooperare numai dacă sunt atestate de Ministerul Finanțelor, prin UCAAPI.

(5) În vederea atestării, structura asociativă depune la UCAAPI o cerere, însoțită de documente din care să rezulte îndeplinirea următoarelor criterii:

- a) structura asociativă este persoană juridică și deține statutul de utilitate publică, fiind alcătuită numai din unități administrativ-teritoriale, potrivit statutului acesteia;
- b) structura asociativă are prevăzută în statutul său asigurarea funcției de audit public intern în sistem de cooperare;
- c) existența hotărârilor autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale de aderare la sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern;
- d) existența hotărârii adunării generale a structurii asociative de înaintare a cererii în vederea atestării;
- e) încheierea unui singur acord de cooperare;
- f) înființarea unui singur compartiment de audit public intern;
- g) dimensionarea compartimentului de audit public intern s-a realizat conform alin. (7¹).

(6) Structura asociativă încheie un singur acord de cooperare și înființează un singur compartiment de audit public intern, prevăzut cu funcție de conducere și dimensionat cu minimum 2 auditori interni, cu normă întreagă. Orice modificare sau completare a acordului de cooperare se face prin act adițional.

(7) În cazul în care, ca urmare a verificărilor realizate de UCAAPI, ulterior emiterii certificatului, structura asociativă nu

mai îndeplinește oricare dintre criteriile menționate la alin. (5), certificatul de atestare își pierde de drept valabilitatea, dacă structura asociativă nu pune în aplicare măsuri care să conducă la îndeplinirea criteriilor menționate, în termen de 3 luni de la data scrisorii prin care se comunică rezultatele verificării.”

22. La articolul 20, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (7¹) și (7²), cu următorul cuprins:

„(7¹) În cazul în care structura asociativă are mai mult de 5 unități administrativ-teritoriale care au aderat la sistemul de cooperare, numărul minim al auditorilor interni, ca normare de personal cu normă întreagă, este primul număr natural mai mare decât valoarea numerică rezultată în urma împărțirii la 5 a numărului unităților administrativ-teritoriale care au aderat la acest sistem.

(7²) Certificatul de atestare se eliberează în termen de 3 luni de la data depunerii cererii, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, criteriile menționate la alin. (5).”

23. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Auditorii interni trebuie să își îndeplinească atribuțiile în mod obiectiv și independent, cu profesionalism și integritate, astfel încât prin activitatea de audit desfășurată să adauge valoare și să ajute la îmbunătățirea activității entității publice, conform cadrului normativ în vigoare, normelor și procedurilor specifice activității de audit public intern.”

24. La articolul 21, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Auditorii interni au obligația să își îmbunătățească cunoștințele, abilitățile și valorile în cadrul formării profesionale continue, care se realizează prin:

a) participarea, cu acordul conducătorului entității publice, la cursuri și seminare pe teme specifice domeniului cadrului de competențe al auditului public intern sau domeniului entității publice;

b) studii individuale pe teme aprobate de conducătorul compartimentului de audit public intern;

c) elaborarea și publicarea de materiale de specialitate.”

25. La articolul 21, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Conducătorul compartimentului de audit public intern elaborează, anual, planul de formare profesională a auditorilor interni, aprobat de conducătorul entității publice și urmărește realizarea acestuia.”

26. La articolul 23, după litera e) se introduc două noi litere, lit. f) și g), cu următorul cuprins:

„f) neelaborarea de către conducătorul compartimentului de audit public intern a raportului anual al activității de audit public intern, până la data de 15 martie a anului următor pentru anul încheiat;

g) nevizarea de către persoanele menționate la art. 19 alin. (4), în termen de 45 de zile lucrătoare, a raportului de audit public intern, potrivit art. 19 alin. (4).”

27. La articolul 24, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) de către reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Finanțelor, pentru contravențiile prevăzute la art. 23 lit. b), c) și e), constatate la entitățile publice la care conducătorul exercită calitatea de ordonator principal de credite;

b) de către reprezentanții împuterniciți ai organului ierarhic superior, la nivelul entităților publice aflate în subordine, în coordonare sau sub autoritate, pentru contravențiile prevăzute la art. 23 lit. b), c) și e);”

28. La articolul 24, după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) de către reprezentanți ai Curții de Conturi pentru contravențiile prevăzute la art. 23 lit. a), f) și g).”

Art. II. — Structurile asociative ale autorităților publice locale care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, asigură funcția de audit public intern în sistem de cooperare au obligația depunerii documentației și obținerii certificatului de atestare în termen de 9 luni de la data aprobării metodologiei de emitere a certificatului de atestare, sub sancțiunea încetării, de drept, a acestei activități. Pentru obținerea certificatului de atestare, structurile asociative trebuie să facă dovada îndeplinirii cumulative a criteriilor prevăzute la art. 20 alin. (5) din Legea nr. 672/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. III. — După împlinirea termenului prevăzut la art. II, dacă structura asociativă semnatară a acordului de cooperare nu a obținut certificatul de atestare, aplicabilitatea acordului de cooperare pentru activitatea de audit public intern încetează de drept.

Art. IV. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță se fac după 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. V. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin ordin al ministrului finanțelor se aprobă metodologia de emitere a certificatului de atestare a structurilor asociative ale autorităților publice locale în vederea asigurării activității de audit public intern în sistem de cooperare.

Art. VI. — Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 5 decembrie 2011, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru reglementarea unor măsuri temporare privind ocuparea funcțiilor publice prin transfer la cerere, precum și pentru completarea art. 364¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Ținând cont că ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante sau temporar vacante în sectorul bugetar este suspendată, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2022 privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar, cu completările ulterioare, care vizează, printre altele, diminuarea unor cheltuieli de funcționare ale instituțiilor și autorităților publice pentru asigurarea sursei de finanțare a măsurilor adoptate de Guvern, pentru sprijinul mediului economic și protecția categoriilor vulnerabile, cu respectarea angajamentelor asumate în ce privește încadrarea în ținta de deficit de România în relația cu Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană,

având în vedere faptul că în prezent există o competiție/concurență intensă din cea între autoritățile și instituțiile publice atât din administrația publică centrală, cât și din cea locală pentru asigurarea resurselor umane necesare activității curente,

luând în calcul faptul că mecanismul transferului la cererea funcționarului public nu necesită aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice în care acesta își desfășoară activitatea, ci doar al celei în care urmează să își desfășoare activitatea, precum și faptul că în acest context apar situații în care anumite structuri din instituții și autorități publice, atât din administrația publică centrală, cât și din cea locală, înregistrează pierderi semnificative de personal specializat, nemaiputând să își desfășoare activitatea curentă în bune condiții, fiind afectată astfel însăși calitatea activității desfășurate de administrația publică și calitatea serviciilor oferite cetățenilor/beneficiarilor serviciilor oferite de administrația publică,

ținând cont de situația extraordinară, determinată, pe de o parte, de suspendarea concursurilor, iar, pe de altă parte, de existența unui număr însemnat de solicitări de transferuri în autorități și instituții publice, cu efecte negative asupra activității de la nivelul administrației publice, inclusiv prin raportare la îndeplinirea obligațiilor acestora față de beneficiari, dar și în relația cu Comisia Europeană în ceea ce privește realizarea reformelor și implementarea proiectelor, precum și absorbția fondurilor europene nerambursabile,

având în vedere faptul că este afectată în mod direct atât buna desfășurare a activității curente a instituțiilor și autorităților publice, cât și capacitatea acestora de a previziona, forma și aloca resursele umane proprii, fiind destabilizată suplimentar și activitatea de planificare corespunzătoare a activităților la nivel instituțional,

această situație afectează instituții și autorități publice dintr-un număr mare de domenii de activitate, inclusiv gestionarea unor fonduri nerambursabile europene, furnizarea de servicii sau de indemnizații pentru diferite categorii sociale vulnerabile etc.

Apariția unor situații excepționale care afectează grav aspectele esențiale ale organizării societății, în condițiile unui mediu social-politic tensionat la nivel internațional, cu numeroase provocări de securitate în imediata vecinătate a granițelor României, reclamă necesitatea adaptării cadrului normativ actual, stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, pe problematica modalității de acceptare a donațiilor și a legatelor, de constituire a dreptului de administrare asupra bunurilor mobile acceptate, precum și de îndeplinire a formalităților necesare, în numele statului român, în privința unor bunuri pe care Organizația Tratatului Atlanticului de Nord sau alte instituții ori organizații internaționale le pot pune la dispoziție.

Totodată, crearea unor mecanisme de această natură este în măsură să deblocheze situația actuală, din punctul de vedere al documentației și formalităților pe care în prezent Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, le presupune, și să asigure materializarea unor demersuri privind acceptarea unor bunuri mobile necesare gestionării situațiilor de urgență.

Deoarece elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic pentru continuarea desfășurării activității administrației publice centrale și locale în bune condiții și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, pentru a nu genera disfuncționalități suplimentare la nivelul unor sectoare de activitate sau categorii de instituții publice, pe durata aplicării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2022, cu completările ulterioare, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 506 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la încetarea aplicabilității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2022 privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar, cu completările ulterioare, transferul la cerere

se face la solicitarea funcționarului public, cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, precum și a conducătorului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public.

(2) Autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia s-a aprobat transferul la cerere al funcționarului public înștiințează cu celeritate autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea funcționarul public despre aprobarea cererii de transfer.

(3) Conducătorul autorității sau instituției publice de la care se transferă funcționarul public are obligația să emită actul administrativ de modificare a raporturilor de serviciu sau, în situația în care este afectată derularea corespunzătoare a activității la nivelul structurii în care este încadrat funcționarul public, să comunice refuzul motivat al transferului la cerere, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea înștiințării prevăzute la alin. (2). Transferul la cerere operează de la data modificării raportului de serviciu, stabilită prin actul administrativ emis de conducătorul autorității sau instituției publice de la care se transferă funcționarul public și care nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data emiterii actului administrativ.

(4) Cererile de transfer depuse anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se soluționează potrivit prevederilor în vigoare la data depunerii cererii de transfer de către funcționarul public.

Art. II. — La articolul 364¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile art. 291 alin. (1) lit. b) și c), acceptarea donațiilor și a legatelor făcute statului de către Organizația Tratatului Atlanticului de Nord sau de alte instituții ori organizații internaționale, care au ca obiect bunuri mobile necesare gestionării situațiilor de urgență, se aprobă prin ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență, în baza hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență, iar valoarea de piață este asimilată valorii de înregistrare a bunului la donator.

(5) Prin excepție de la art. 291 alin. (2), prin ordinul prevăzut la alin. (4) se stabilește persoana care îndeplinește formalitățile de acceptare a donațiilor și a legatelor în numele statului pentru bunurile prevăzute la alin. (4).

(6) În baza hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență, dreptul de administrare asupra bunurilor mobile acceptate potrivit alin. (4) se constituie prin hotărâre a Guvernului, care cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) indicarea bunurilor;
- b) destinația acestora;
- c) termenul de predare-primire a bunurilor.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
p. Președintele Agenției Naționale
a Funcționarilor Publici,
Rareș Stelian Rusu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999

Având în vedere necesitatea realizării demersurilor necesare pentru transpunerea Directivei (UE) 2019/1.158 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE, care are ca obiectiv general adaptarea și modernizarea cadrului juridic al Uniunii Europene, permițând părinților și persoanelor cu responsabilități de îngrijire să concilieze viața profesională cu viața de familie, și ținând cont de faptul că România are obligația de a asigura, la nivel național, intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma actului european, până la data de 2 august 2022,

luând în considerare că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență poate conduce la declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii de infringement, care va genera sancțiuni financiare pentru România,

ținând cont de toate aceste aspecte și pentru transpunerea corectă și în termen a prevederilor Directivei (UE) 2019/1.158 privind concediul paternal, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea concediului paternal nr. 210/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 31 decembrie 1999, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Concediul paternal se acordă în condițiile prevăzute de prezenta lege, în scopul de a asigura participarea efectivă a tatălui la îngrijirea copilului nou-născut și de a facilita concilierea vieții profesionale cu viața de familie în cazul lucrătorilor care sunt părinți.

(2) În cuprinsul prezentei legi, prin termenul *lucrător* se înțelege persoana care desfășoară activitate în baza unui raport de muncă sau de serviciu, încheiat conform legii.

(3) În vederea acordării concediului paternal și a indemnizației aferente se asimilează lucrătorilor și următoarele categorii de persoane:

a) cele care desfășoară activitate pe baza unor contracte din activitate sportivă încheiate potrivit art. 67¹ alin. (1) lit. a)—e) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) cele care desfășoară activitate pe baza unor convenții de muncă individuale încheiate potrivit Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, cu modificările ulterioare;

c) directorii care desfășoară activitate pe baza contractelor de mandat încheiate potrivit Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) cele care desfășoară activitate pe baza unor contracte de management încheiate potrivit Legii nr. 66/1993 privind contractul de management;

e) cele care desfășoară activitate pe baza unor contracte de management și de administrare încheiate potrivit Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) cele care ocupă o funcție de demnitate publică.”

2. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Tatăl copilului nou-născut care are calitatea de lucrător are dreptul la un concediu paternal plătit de 10 zile lucrătoare.”

3. La articolul 2, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Lucrătorii și persoanele prevăzute la alin. (11) pot cumula dreptul la concediul paternal plătit cu dreptul la învoire plătită, permisie sau zile de concediu, după caz, pentru nașterea

unui copil, prevăzut de reglementările legale în vigoare aplicabile categoriei de personal din care fac parte.”

4. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Indemnizația pentru concediul paternal se plătește din fondul de salarii al angajatorului și este egală cu salariul corespunzător perioadei respective.”

5. La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Perioada concediului paternal constituie vechime în muncă și în serviciu, precum și în specialitate și se are în vedere la stabilirea drepturilor ce se acordă în raport cu acestea, cu respectarea prevederilor Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.”

6. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Tatăl care îndeplinește obligatoriu serviciul militar în calitate de militar în termen, potrivit legii, are dreptul la o permisie de 10 zile lucrătoare acordate la nașterea propriului copil, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2).

(2) Permisia prevăzută la alin. (1) se acordă și tatălui care îndeplinește obligatoriu serviciul militar în calitate de militar în termen, în vederea recunoașterii paternității, în condițiile legii. Permisia solicitată va fi justificată cu certificatul de naștere al nou-născutului, din care să rezulte calitatea de tată a militarului, respectiv cu declarația de recunoaștere a paternității, întocmită în condițiile legii.”

7. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În cazul în care tatăl copilului nou-născut a obținut atestatul de absolvire a cursului de puericultură, durata concediului paternal, acordat în condițiile art. 2, se majorează cu 5 zile lucrătoare.

(2) Tatăl poate beneficia de prevederile alin. (1) pentru fiecare copil nou-născut, pe baza atestatului de absolvire a cursului de puericultură, indiferent când este acesta obținut.”

8. După articolul 4 se introduc trei noi articole, art. 41—43, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Angajatorul are obligația de a aproba concediul paternal prevăzut la art. 1 și de a informa angajații cu privire la dreptul stabilit potrivit prezentei legi.

(2) Este interzis angajatorului să dispună încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu în cazul lucrătorului care se află în concediu paternal.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul concedierii pentru motive ce intervin ca urmare a reorganizării judiciare sau a falimentului angajatorului, în condițiile legii.

Art. 42. — (1) Drepturile dobândite de lucrător anterior momentului acordării concediului paternal sau care sunt în curs de a fi dobândite de lucrător la data la care începe concediul paternal se mențin pe toată durata concediului și se aplică și după încetarea acestuia.

(2) La încetarea concediului paternal, lucrătorului i se aplică prevederile art. 10 alin. (8) din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiind de condiții care nu îi sunt mai puțin favorabile, precum și de orice îmbunătățire a condițiilor de muncă la care ar fi avut dreptul dacă nu ar fi efectuat concediul.

Art. 43. — Este interzisă aplicarea unui tratament mai puțin favorabil tatălui care a solicitat sau a efectuat concediul de paternitate.”

9. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe perioada concediului acordat în condițiile alin. (1), tatăl copilului beneficiază de o indemnizație egală cu ajutorul pentru sarcină și lăuzie convenit mamei sau de o indemnizație calculată după salariul de bază și vechimea în muncă ale acestuia, în condițiile legii.”

10. După articolul 5 se introduce un nou articol, art. 51, cu următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei nerespectarea de către angajator, în calitate de persoană juridică, a prevederilor art. 41 alin. (1) și ale art. 42 alin. (1).

(2) Încetarea de către angajator a raporturilor de muncă sau de serviciu în perioada în care lucrătorul se află în concediu paternal din alte motive decât cele prevăzute la art. 41 alin. (3), precum și încălcarea prevederilor art. 42 alin. (2) și art. 43 se sancționează potrivit prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 202/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se fac de către inspectorii de muncă.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de 15 zile de la data înmânării procesului-verbal de contravenție ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul

amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(5) Dispozițiile referitoare la contravențiile prevăzute la alin. (1) și (2) se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

11. După articolul 6 se introduce un nou articol, art. 61, cu următorul cuprins:

„Art. 61. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale asigură informarea corespunzătoare atât a salariaților, cât și a angajatorilor cu privire la aplicarea prevederilor acestei legi, prin publicarea informațiilor relevante pe website-ul instituției, dar și prin alte mijloace de comunicare accesibile salariaților și angajatorilor.”

12. După articolul 7 se introduce o mențiune, cu următorul cuprins:

„★

Prezenta lege transpune parțial art. 1 lit. a), art. 2, art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 4, art. 8 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11, art. 12 alin. (1), art. 13, art. 17, art. 19 și art. 20 din cuprinsul Directivei (UE) 2019/1.158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al UE, seria L, nr. 188 din 12.07.2019.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Guvernul va modifica Normele metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 244/2000, cu completările ulterioare.

Art. III. — Cererile de acordare a concediului paternal depuse anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se soluționează conform prevederilor în vigoare la data înregistrării cererii.

Art. IV. — Legea concediului paternal nr. 210/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 31 decembrie 1999, cu completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marius-Constantin Budăi

Ministrul familiei, tineretului

și egalității de șanse,

Gabriela Firea

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

p. Ministrul apărării naționale,

Simona Cojocaru,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 26 august 2022.

Nr. 117.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

INSTRUCȚIUNE

pentru modificarea Instrucțiunii Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind întocmirea și depunerea raportării contabile semestriale de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară — Sectorul Instrumentelor și Investițiilor Financiare

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 6 alin. (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 39/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară din Sectorul instrumentelor și investițiilor financiare, precum și Fondului de Compensare a Investițiilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 3.08.2022,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea instrucțiune:

Art. I. — Instrucțiunea Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind întocmirea și depunerea raportării contabile semestriale de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară — Sectorul Instrumentelor și Investițiilor Financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Titlul instrucțiunii se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„INSTRUCȚIUNE
privind întocmirea și depunerea raportării contabile
semestriale de către entitățile autorizate, reglementate
și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere
Financiară — Sectorul Instrumentelor și Investițiilor
Financiare, precum și de către Fondul de Compensare
a Investitorilor”**

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezenta instrucțiune stabilește sistemul de raportare contabilă semestrială a entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară — Sectorul Instrumentelor și Investițiilor Financiare, denumită în continuare ASF — SIIIF, precum și de către Fondul de Compensare a Investitorilor, denumite în continuare *entități*.”

3. **La articolul 2 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Entitățile prevăzute la art. 1 întocmesc raportări contabile semestriale care cuprind următoarele formulare, în funcție de specificul fiecărei categorii de entitate, astfel:”.

4. **La articolul 2 alineatul (1), partea introductivă a literei a) și partea introductivă a literei c) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„a) pentru entitățile ce aplică prevederile Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 39/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară din Sectorul instrumentelor și investițiilor financiare, precum și Fondului de Compensare a Investitorilor, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția organismelor de plasament colectiv ce nu sunt constituite prin act constitutiv:

.....
c) pentru entitățile ce aplică prevederile Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 40/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate, aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară — Sectorul instrumentelor și investițiilor financiare, cu modificările ulterioare:”.

5. **Titlul anexei nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„FORMATUL RAPORTĂRIILOR CONTABILE LA 30 IUNIE
PENTRU ENTITĂȚILE AUTORIZATE, REGLEMENTATE
ȘI SUPRAVEGHEATE DE ASF — SIIIF ȘI
FONDUL DE COMPENSARE A INVESTITORILOR, CU EXCEPȚIA
ORGANISMELOR DE PLASAMENT COLECTIV CE NU SUNT
CONSTITUITE PRIN ACT CONSTITUTIV”

Art. II. — Prezenta instrucțiune se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/înregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară**

În temeiul prevederilor art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, art. 6 alin. (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 17.08.2022,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/înregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 16 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, literele a), j), k) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) operatori de piață/administratori ai sistemelor multilaterale de tranzacționare (SMT)/administratori ai sistemelor organizate de tranzacționare (SOT);

.....
j) entități care desfășoară activitatea de depozitare a activelor organismelor de plasament colectiv și a fondurilor de pensii private, respectiv:

1. entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor cu o valoare mai mare de 250 milioane euro echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

2. entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor cu o valoare mai mică de 250 milioane euro echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

k) administratori de fonduri de pensii administrate privat;

l) administratori de fonduri de pensii facultative și/sau ocupaționale, respectiv:

1. administratori de fonduri de pensii facultative și/sau ocupaționale care dețin în administrare active ale fondurilor de pensii facultative și/sau ocupaționale cu o valoare mai mare de 250 milioane euro, echivalent în lei calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

2. administratori de fonduri de pensii facultative și/sau ocupaționale care dețin în administrare active ale fondurilor de pensii facultative și/sau ocupaționale cu o valoare mai mică de 250 milioane euro, echivalent în lei calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României.”

2. La articolul 10, partea introductivă și literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Încadrarea entităților prevăzute la art. 2 în categoriile de risc menționate la art. 9 este următoarea:

a) în categoria de risc major se încadrează entitățile prevăzute la art. 2 lit. a), lit. c), lit. d) pct. 1, lit. i), lit. j) pct. 1, lit. k) și lit. l) pct. 1;

b) în categoria de risc important se încadrează entitățile prevăzute la art. 2 lit. d) pct. 2, 4 și 5, lit. g), lit. j) pct. 2 și lit. l) pct. 2;”.

3. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Încadrarea, respectiv reîncadrarea în categoriile de risc menționate la art. 9 a entităților prevăzute la art. 2 lit. l) se realizează în luna ianuarie a fiecărui an calendaristic, în baza valorii totale a activelor nete ale fondurilor de pensii facultative și/sau ocupaționale administrate din ultima zi lucrătoare a anului anterior.”

4. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Încadrarea, respectiv reîncadrarea în categoriile de risc menționate la art. 9 a entităților prevăzute la art. 2 lit. b) și j) se realizează în luna ianuarie a fiecărui an calendaristic, în baza valorii totale a activelor nete în portofoliu/administrate, respectiv a valorii activelor în depozitare, din ultima zi lucrătoare a anului anterior.”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 ianuarie 2023.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Nicu Marcu

București, 19 august 2022.

Nr. 24.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

